

ligt Oberstjud, tilstrev Ministeriet Selskabets Bestyrelse og udbad sig en Udtalelse om, i hvilket Omfang Bestyrelsen forment at være istand til at dække Selskabets kontraktmæssigt forfaldne Gjæld til Statskassen. Efter Aktieselskabets Bøger beregnedes det virkelige Driftsoverflud for Driftsaaret 1ste September 1881—31te August 1882 til 122,370 Kr. 98 Ø., men under den i den Anledning fortsatte Brevverel oplystes det, at naar der saaes bort dels fra de i Driftsaaret paaløbne, men ikke betalte Renter af Statslaanet, dels fra Henlægning til Afskrivnings- og Forsynelsesfonden, som ifølge Selskabets Bøger først finder Sted, naar alle Selskabets paadragne Forpligtelser, derunder altsaa ogsaa de fra Statslaanet hidrørende, ere fuldbestjorte, men der paa den anden Side tages Hensyn til, at et fra tidligere Driftsaar hidrørende Ræst-Underflud af lidt over 58,000 Kr. forlods maatte dækkes af Aarets løbende Indtægter, vilde Opjørelsen føre til, at Selskabet ved Driftsaarets Slutning den 31te August 1882 faktisk disponerede over et Beløb af 205,644 Kr. 71 Ø., som strengt taget kunde af Statskassen kræves som a conto Betaling paa resterende Renter. Smidlertid androg Bestyrelsen om, at kun de i selve Driftsaaret 1881—82 forfaldne Renter og Afdrag (70,739 Kr. 22 Ø. + 28,295 Kr. 68 Ø. = 99,034 Kr. 90 Ø.) indbetaltes i Statskassen, medens Restancerne for den tidligere Tid forbleve henstaaende, indtil Selskabet eller St. Croix Kolonialkasse som Garant maatte se sig istand til at dække dem, hvorhos oftnævnte Bestyrelse fremdeles udbad sig Ministeriets Samtykke til af Ræstoversfludet i Forbindelse med Indtægten af det følgende Driftsaar at henlægge et Beløb af 120,000 Kr. til Forsøgelse af Selskabets Driftskapital samt at udbetale Aktionærene 5 pCt. af Aktiebeløbet som Udbytte for 1881—82.

Herpaa kunde Ministeriet ikke gaa ind, hvorimod man, da det af hvad der blev oplyst fremgik, at Naadighed over en noget større Kapital end den hidtidige Driftskapital vilde være af væsentlig Betydning for Driftens fordelagtige Førelse og derigjennem til Fordel for Statskassen som Selskabets Kreditor, mente at kunne og i Statskassens egen velforstaaede Interesse at have Grund til at indrømme en yderligere midlertidig Henstand med en Del af det Beløb, som faktisk strag kunde anvendes til Dækning af Renterestancen, hvorfor man tilkjendegav Bestyrelsen, at hvis Samme strag indbetalte et Beløb af 105,644 Kr. 71 Ø. som delvis Dækning af paaløbne Renterestancer til Statskassen (hvilke pr. 31te August 1882 udgjorde 276,775 Kr. 59 Ø.), vilde man indrømme, at de 100,000 Kr., som ved Afslutningen af Regnskabsaaret 1881—82 yderligere habdes til Disposition, indtil Videre maatte henstaa som Renterestance for at anvendes som yderligere Driftskapital paa Vilkaar, at Aktieselskabet af disse 100,000 Kr., som det ellers, om muligt, maatte søge tilveiebragt ved rentebærende Forstjud, svarede Morarente 5 pCt. p. A. fra 11te Juni 1883 at regne, indtil samtlige Renterestancer ere dækkede. Paa denne Ordning er Bestyrelsen derefter gaaet ind og har som foran omtalt under 11te August d. A. indbetalt til Statskassen et Beløb af 105,644 Kr. 71 Ø., hvorefter Renterestancen indtil Udløbet af Driftsaaret 1881—82 er nedbragt til 171,130 Kr. 88 Ø. For Driftsaaret 1882—83 er der yderligere tilkommet en Renterestance af 70,739 Kr. 22 Ø., og da Opjørelse for dette Aar endnu ikke er fæst, vides det i Diebliffet ikke, i hvilket Omfang der for dette Aar vil kunne ydes yderligere Afbetaling.

S. B. S. Estrup.

Forsværd.

Til Folkethingets Finansudvalg.

14) Udvalget kan ikke erkjende, at Kolonialloven af 27de November 1863, særlig dens § 57, giver Finansministeren Bemyndigelse til at anvende Statskassens Midler til Dækning af Kolonialkassernes Underbalance paa den Maade, som fæst er i de seneste Finansaar.